

El primer volum, editat

Aquesta setmana, després de molts intents i molts anys, ha aparegut el primer dels tres volums de la *Història de l'Art al País Valencià*, una obra bàsica realitzada per un gran col·lectiu d'autors.

P. Serena

Després de moltes temptatives infructuoses, l'editorial 3i4 té a punt el primer dels tres volums que configuren la *Història de l'Art al País Valencià*, «una sèrie perfilada com a síntesi dels treballs historiogràfics de l'art valencià i emmarcada en la col·lecció Biblioteca d'Estudis i Investigacions». El primer intercanvi d'impressions sobre la necessitat de dissenyar un estudi dels corrents estètics de la nostra història es remunta a l'estiu de 1972, quan l'editor i Enric A. Llobregat van convenir la confecció d'un esquema de treball i una nòmina d'autors destinats a responsabilitzar-se de la investigació dels blocs artístics. Després d'unes quantes reunions en què s'ampliava o es reduïa el nombre de col·laboradors, pel juliol de 1975 va començar-se la redacció de les parts antiga i alt-medieval, acabades per a la tardor, però, en desvincular-se els altres membres de l'equip, el projecte va quedar arxivat als calaixos de l'editorial.

Durant els cinc anys següents —del 75 al 80— hi va haver unes quantes temptatives de reprendre, sense èxit, la realització d'aquest gran compendi del pensament estètic. Ja al febrer d'aquell mateix 80, es va solucionar l'impasse amb el nomenament de l'actual equip director, Enric A. Llobregat i J. F. Ivars, i la decisió de dotar la publicació d'una major profunditat i extensió i l'ampliació d'autors. Per fi, l'estiu de 1985 es va completar el primer volum que ara apareix a la venda.

El primer tom de la trilogia abraça des de la prehistòria fins al gòtic i està il·lustrat per un centenar de fotografies. La redacció dels textos pertany, pel que fa a l'arqueologia i la ceràmica, a Enric A. Llobregat, director del Museu Arqueològic d'Alacant i secretari del Consell Valencià de Cultura; la pintura i l'escultura han anat a càrrec d'Antoni José i Pitarch, professor de la Universitat Autònoma de Barce-

lona, i l'orfebreria ha estat estudiada per Núria de Dalmases, també professora de la mateixa Universitat.

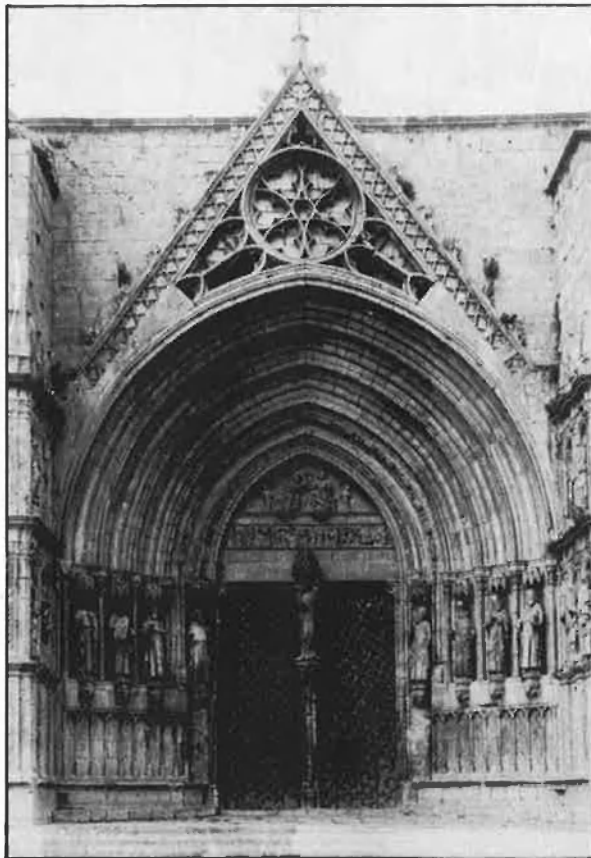
El segon volum, l'aparició del qual s'ha previst per a l'abril de 1987, va del segle XVI al XVIII i en són autors l'investigador Carles Soler, responsable de l'escultura del segle XVI; Santiago Sebastià, catedràtic d'Història de l'Art de la Universitat Literària de València, encarregat de l'arquitectura i la decoració del mateix segle; Ferran Benito, professor d'Història de l'Art de la Universitat de València, que ha estudiat el moviment pictòric del XVI i XVII; Joaquim Bérchez, professor

també de la mateixa especialitat i facultat, autor de l'arqueologia del XVIII; Miquel Angel Català, professor de l'Acadèmia de Belles Arts de València, el qual ha assajat l'arquitectura i l'escultura del XVII, i Pilar Pedraza, també professora d'Història de l'Art de la Universitat valenciana, en l'apartat de les arts figuratives al segle XVIII: pintura, escultura i gravat.

Quant al tercer volum, que no arribarà als aparadors de les llibreries fins el nadal de 1987, s'hi estudiaran els segles XIX i XX. Aquest últim llibre enclou els treballs de Carme Gràcia, professora de la Universitat de València, pel que fa al romanticisme; Daniel Benito, de la mateixa Universitat, quant a l'arquitectura del XIX i de principis del XX; Xavier Pérez Rojas, completarà l'estudi arquitectònic del XX; Tomàs Llorens, director general de Patrimoni Artístic de la Conselleria de Cultura valenciana, el qual s'encarrega del pensament i la societat de la pintura i escultura del XX, i Vicent Todolí, assessor del departament que dirigeix Llorens, que estudia els diferents corrents pictòrics i escultòrics del nostre segle.

Aquesta trilogia, segons han expressat els responsables, no naix amb una voluntat comercial i, per tant, lucrativa, sinó que té la finalitat d'aportar una obra útil tant per als estudiosos com el gran públic; un manual on tenir localitzades unes dades «sòlides i ben establides». □

Una obra rigorosa i, alhora, de divulgació.